

START

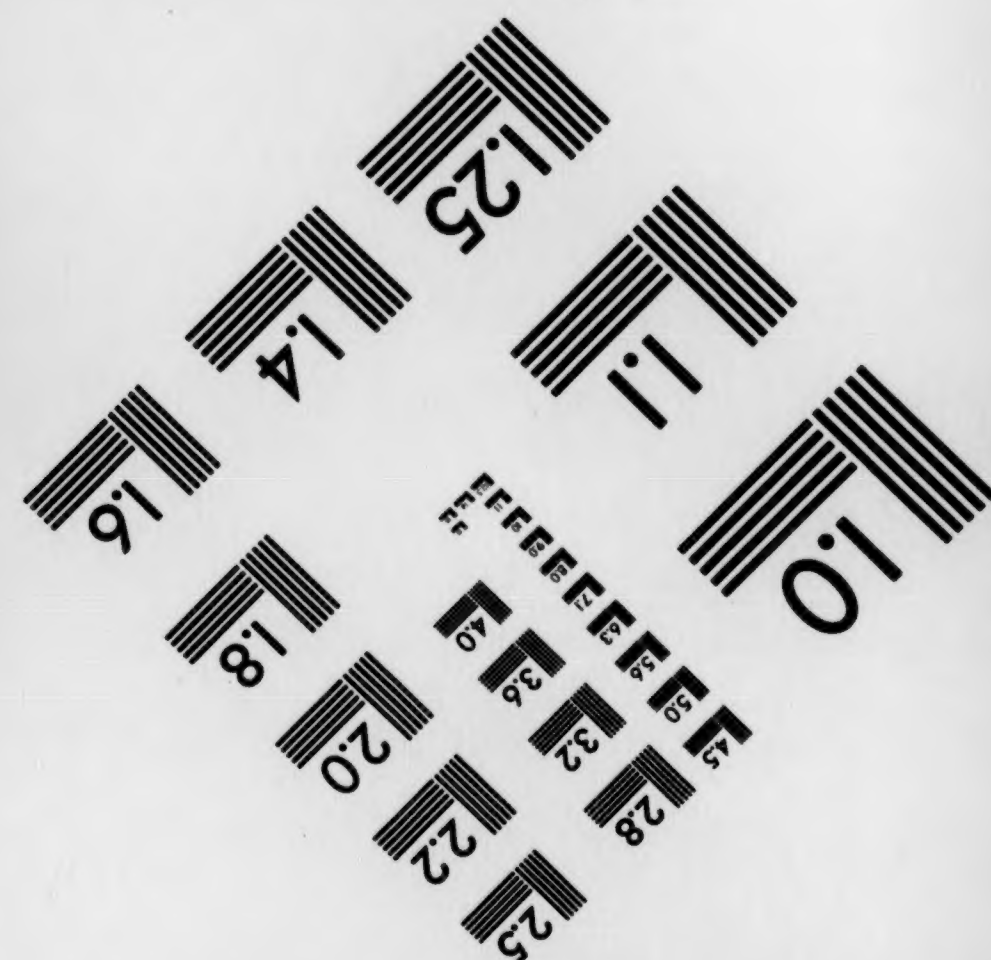
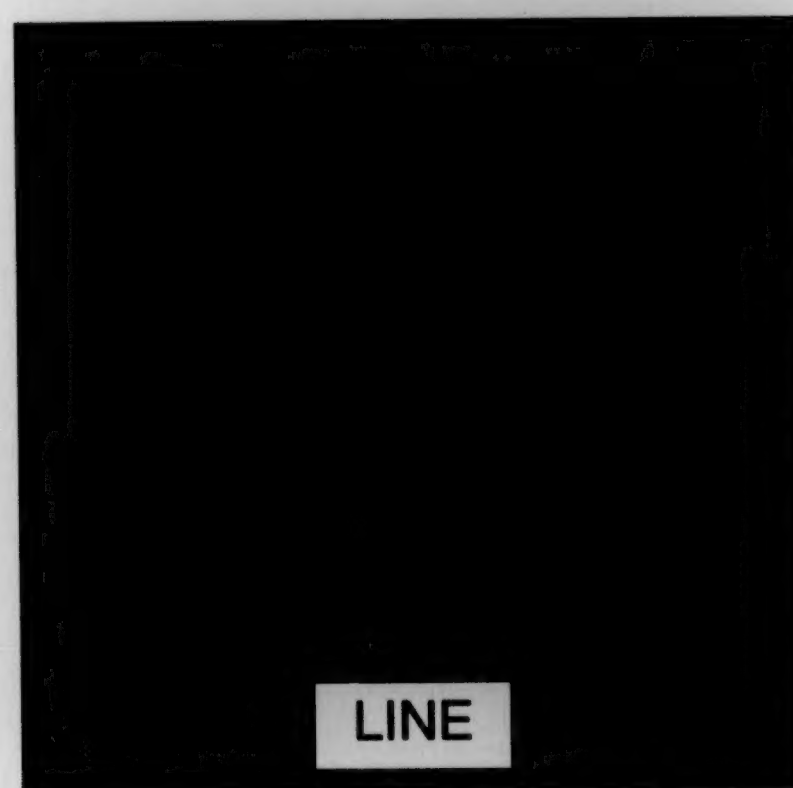
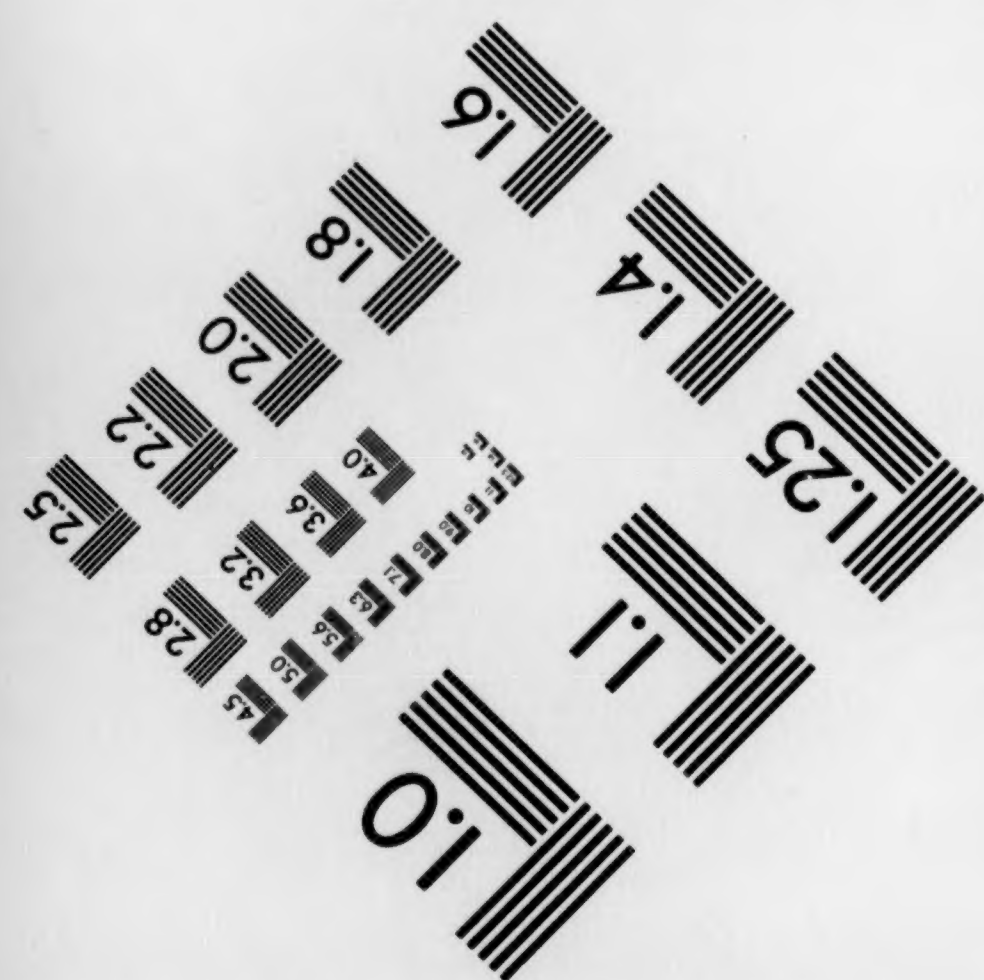
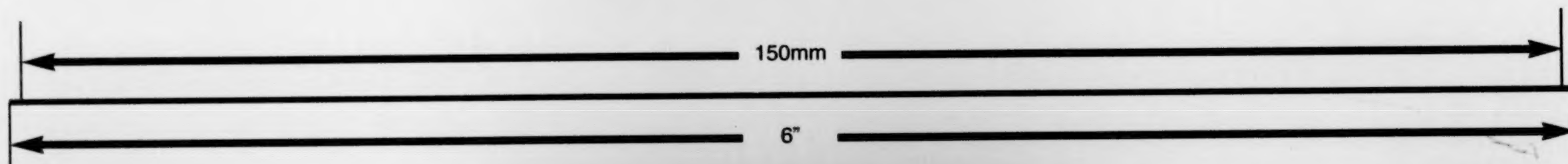
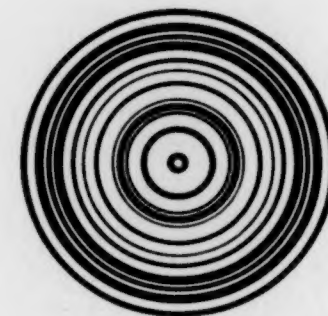
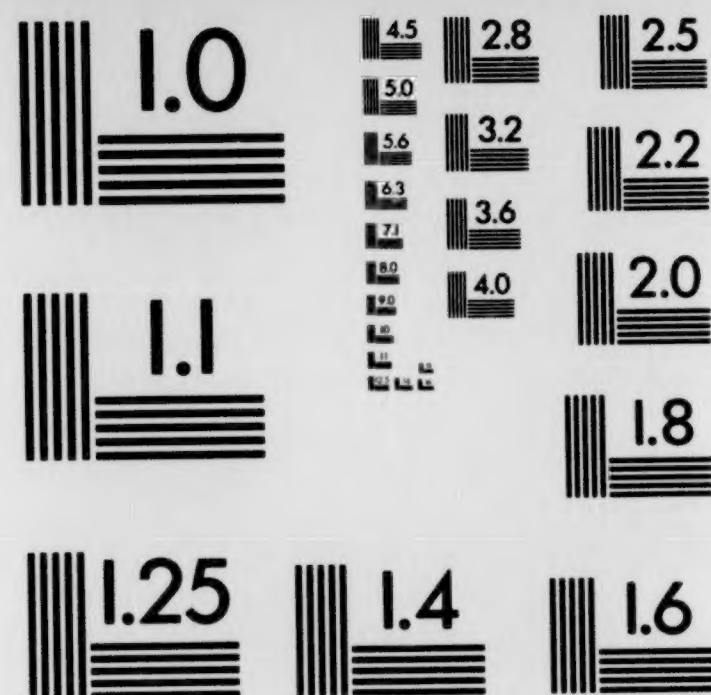
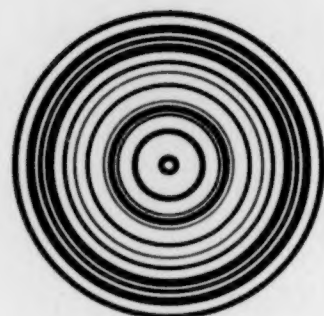
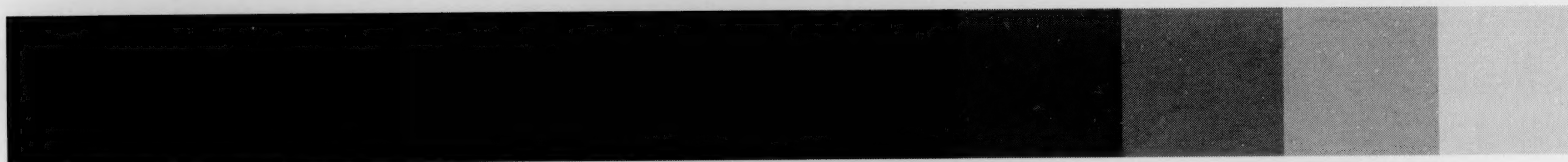
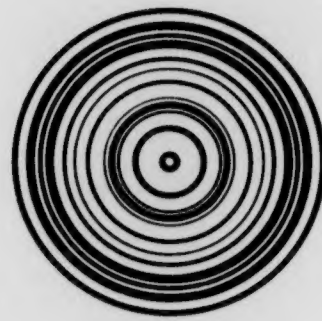
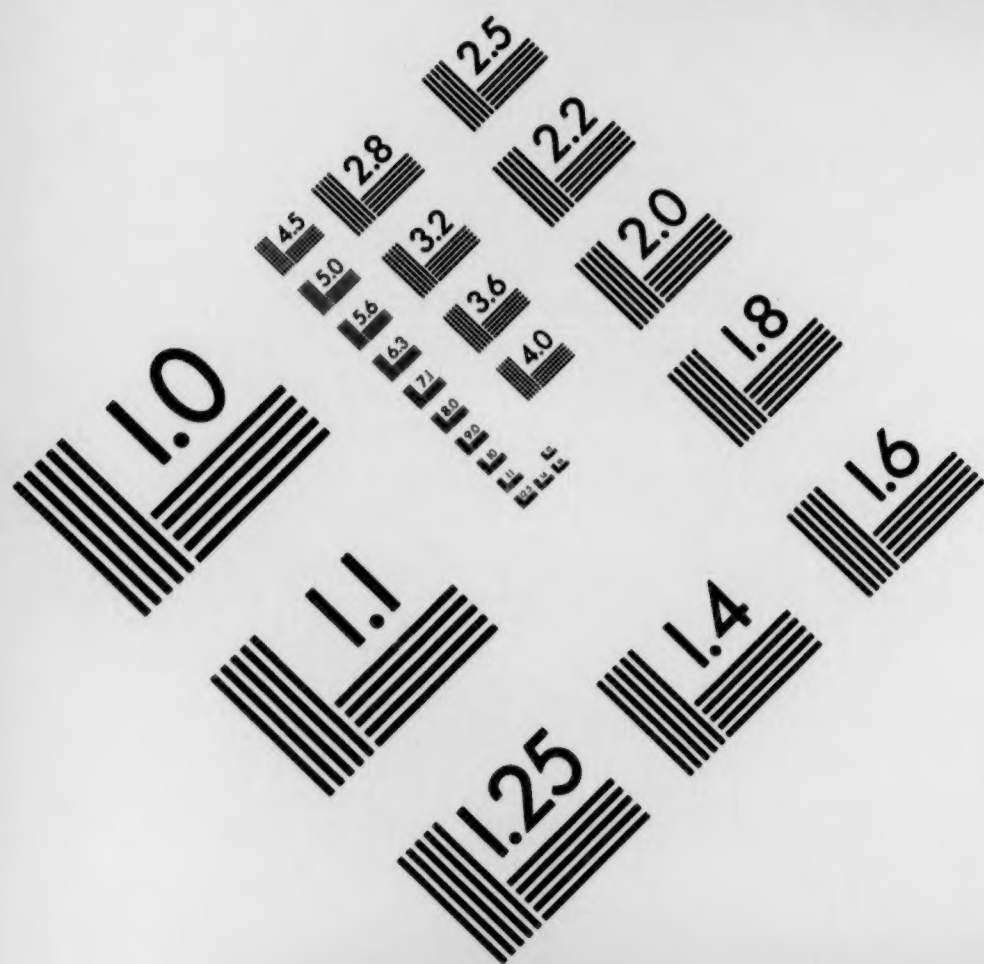

NEW YORK, N.Y.

STANDARD
OF
PAPER

CONTROL TEST TARGET for Kodak Quality Monitoring

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Jj Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt Uu Vv Ww Xx Yy Zz

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Jj Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt Uu Vv Ww

Note: This target is intended for routine quality control checking and uniformity.
It is not to be used for certification of meeting any ANSI or ISO Standards for image quality requirements.
Note: To record background density, use a blank sheet of white paper.

A-2289 CAT 800 7403 Rev. 2/00 @ Eastman Kodak Company, 2000 Printed in U.S.A.

Document Imaging
EASTMAN KODAK COMPANY
Rochester, New York 14650
1-800-232-8811

DOCUMENT
IMAGING

Microfilmed 2005
By the
Center for Jewish History

For
YIVO Institute
For Jewish Research

NEW YORK, NY

Reproduction may not be made
without permission.

YIDDISH DRAMA

PRESERVATION

PROJECT

YIVO
LIBRARY

REEL

Y-2005-1915.3

Peretz, Isaac Leib.

Far der tir.

**In : Odem ve-Havah. Ale verk
/ fun Y.L. Perets ; 4.**

[Wilno], [192-].

Pp. 192-196.

BIBLIOGRAPHIC RECORD TARGET
YIVO INSTITUTE FOR JEWISH RESEARCH

Master negative Storage Number Y-2005-1915.3

Peretz, Isaac Leib, 1851 or 2-1915.

Far der tir.

In : Odem ve-Havah / Y.L. Perets.

[Wilno] : Vilner farlag fun B. Kletskin, [192-]

Pp. 192-196; 21 cm. Ale verk / fun Y.L. Perets ; 4.

1. Short stories, Yiddish.--lcsh 2. Yiddish drama.--lcsh

I. Lithuania-Vilnius II. Peretz, Isaac Leib, 1851 or 2-1915. Works. 1920 ; 4.

ID : NXYH02-B3927
CALL #: /24483

CC: 9114

DCF: [HBR]

Reduction ratio

X 10.0

פאר דער מ'היר .

(א מונקעלע נאכט, איין אבגעלעגן שטיל געסער. זי, אויף א
באנק אונטער א זינסטער פֿענסטער, שטאר פאר ויך קוקענדיג. ער
קומט צו, אומקוקענדיג ויך צו געהט נישט ווער.)

ער
(ויהרמט איהר זאכט דעם אקסעל אן.)

זי
(וויך אומקעהרענדיג צו איהם אהן פארב)

— דו ?

ער
(מיט א בליק צום פינסטערן פֿענסטער.)

אלטן ?

זי
דער טאטע אין קבר — די טאטע אין תפיסה — אלטן.

ער
וואס ווייטער ?

זי
האט ערגיץ א הוהן געחאפט... א בריה דערזיף. זי האט אבער קיין
גליק נישט. געחאפט.

ע.
כ'האב דאך דיר געוואלט געבען —

זי
(שטרענג.)
כ'וועל ביי דיר נישט געמען —
(הערט.)
געה אהיים...

ער
(געבעט.)
מיינט מיר נישט..

זי
(נאך פויג.)
כ'האב דיין טאטע געזעהן.

ער
(דערשראקען.)
זי ווייסט עפֿנס ? — האט דיר עפֿנס געזאגט ?

זי
זעהר א גוטע, דיין טאטע ; ס'טהוט איהר זעהר ליב, וואס די
אלטע זיצט... און מונקט א צונד...

ער
וואס א צונד ?

זי
ווען מען דארף אזוי פיעל איינקויפען צו דיין — חתונה... אזוי ווי
זי קויפט איין, וועט קיינער נישט... פעט און ביליג, און פינקטליך...

ער
(פארוואונדערט.)
מרים !

זי
זי וויל, כ'ואל פערטערטען די טאטען... זי וואונדערט זיך, פאר
וואס כ'איל נישט עהרליך פערזענען !

ער

(ווי פריהער נאך טיעפער).

מרים!

זי

אזוי הייס איך.

(נאך פריזע).

זי האט מיך פערבעטען צו דער אַרעמער סעודה... זי וועט מיך
ועצען בעזונדער...

ער

(ווייל זי אָנהאַפּט ביי דער האַנד, זי בעהאַלט זי אונטער ויך).

לאז מיר. נוב מיר דין האנד... לאז מיר דיר פאר דער מאמען
איבערבטען... זי קען דיר נישט, פערשמעהט דיר נישט!

זי

לאז אָב!

(ער געהאָרט).

כ'בין א נגב'טעס א מאכטער. זי האט רעכט

ער

דיין מאמע איז דין אומגליק.

זי

דער נישט! — זי האט אלץ געמדת, וואס זי האט געקאנט... דער
האנדער איז שטארקער געווען... האט זי געהאפט א מאל עפּים... און
די יתומה, אז זי איז אלט געבליבען, האט חן אין ליטענס אויגען
בעקומען.

ער

דערמאן נישט!

זי

נעה אהיים, אויב דו ווילסט, ד'ואל פערנעסען... דו דערמאנהסט...

ער

ניין... איך בין עס עהרליך! איך האב דיר ליעב, אזוי ליעב...

זי

און דעם מאמען דינעם האסטו פֿינד? און דער גרויסער מאמע
דינער, מיט דער ווייטער לאנגער באַרד, און שמרענגע לאנגע ברעמען —
וועט שטארבען. הערסט? אונטערגעהאקט וועט ער ווערען, ווי א בויס,
אז מען וועט'ן רופען: דער נגב'טעס סחות'... און די מאמע דינע —
זי האט מיר קיין שלעכטס נישט געמדת, — וואלט שוין קיין איינגעמאכטס
פאר'ן שפיטאל נישט געפרעגלט!... די ערר וואלט זי געקיהלט! כ'ואל
ביך שטעלען מיט איהר ביי דער קראמע אין שוהל — און דין בלה —

ער

כ'האב קיין בלה נישט! כ'ווייל נישט! עס ווענט זיך נאך אן דיר.
זאג א ווארט!

זי

כ'וועל נישט זאגען! פאר וואס זאל זי זיך אויסוויינען די קלארע אויגען?
פאר וואס זאלען איהרע בעקלעך פערבליהט ווערען? צוליבע וואס? פאר
וואס נעמען א פארצעליגענע שעהנע זאך — די בלאסע מיט די גרויסע און
פערלומטע אויגען און צושלאגען? ווייסט, וואס זי טהוט גאנצע נעכט?
איך ווייס! אויך א מאל דין און עהרליך געווען!... זי בענקט... זי
שפינט גאנצע נעכט...

ער

שפינט?

זי

שפינט... פון לבנה שטראהלען; און פון נשמה שטראהלען... צו-
זאמען שפינט זי... און ווייסט וואס? ארום איהר חתן א וילבערן געפיל...
אין א וילבערן געפיל וועט זי דיר... פון וילבערנעם געפיל ארום הערט
זי דין שטימע... דו קענסט עס נישט פערשמעהן... צעררייס דעם נע-
פיל נישט, וועסט איהר די נשמה צעררייסען!

ער

איך פערשמעה דיר נישט, אבער לאז נעמאך... נישט סין זאך...
כ'ווייל דיר, דיר, דיר!

צוֹלִיעַב וואָס? וואָס וועסט דו האָבען בײַ מיר, וואָס דו און אנדערע
האָבען פֿריהער נישט געהאַט... געה?

ע ר
(געהט)

ז?
לעצטע ברעט — אוועקגעשוואונט

(פֿאַרהאַנג)